

N:o 14.

Af herr **Söderberg**, om höjande af tullen å beredda hudar och skinn äfvensom å skodon.

I en till 1892 års lagtima riksdag aflåten kongl. proposition med förslag till ny tulltaxa förordades, med anledning af de skäl, som senaste tullkomité anført, höjning i tullen *dels* å sulläder och bindsulläder äfvensom å hudar och skinn, ej hänförliga till pelsverk, samt *dels* å skodon, ej specificerade, hvilka tullförhöjningar, på tillstyrkan af bevillningsutskottet, beviljades af Första Kammaren, men afslogos af Andra Kammaren. Vid den gemensamma voteringen segrade sistnämnda kammares mening. Under 1893 års riksdag, då tvenne motioner väcktes i ämnet, blef utgången enahanda som den nu omförmälda, hvadan de gamla tullsatserna, resp. 24 och 47 öre samt 1 kr. pr kg., fortfarande blefvo gällande.

Enär det emellertid icke torde böra anses förenligt med klokhet och billighet att för här nämnda, särdeles viktiga yrkesgrenar bibehålla de gamla, alltför låga tullsatserna, får jag härmed, i betraktande äfven deraf, att öfriga näringar erhållit utvidgadt skydd, vördsam samt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta följande tullsatsar:

Hudar och Skinn, beredda:

sulläder och bindsulläder 40 öre pr kg.,

andra slag 65 ” ” ”

Skodon: andra slag 2 kr. ” ”

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1894.

P. M. Söderberg.